

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Vascau Alexandru xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.10.2020 - 30.03.2021;

Instanța de apel: 29.04.2021 - 05.10.2021;

Instanța de recurs: 08.12.2021 - 16.03.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 30 martie 2021, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art.364¹ Cod de procedură penală, Vascau Alexandru a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) și art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, conform art.70 alin. (3) și 79 Cod penal – închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri;

- în baza art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform art.art.70 alin.(3) și 79 Cod penal – închisoare pe un termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Vascau Alexandru pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 luni, cu executarea

pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții civile S.A. „Farmavet” Cornea Dragoș, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța contencioasă.

S-a decis soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Vascan Alexandru, în intervalul de timp cuprins între 17 aprilie 2020, aproximativ ora 20:00 până la 18 august 2020, aproximativ la ora 16:00, urmărind scopul de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, dând-u-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prin forțarea geamului a pătruns în automobilul de model „TOYOTA PRIUS” cu numărul de înmatriculare xxx, care era parcat pe strada Zemțov 40 din municipiul Orhei, de unde a sustras intenționat pe ascuns un telefon mobil de model „Samsung J 2” cu numărul IMEI 1: xxx și numărul IMEI 2: xxx, în care se afla cartela SIM cu numărul xxx, în valoare de 2000 lei, ce aparține companiei S.R.L. „EXLIGRO”, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială.

Astfel, acțiunile lui Vascan Stanislav au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință”*.

Tot, Vascan Alexandru, la 04 septembrie 2020, în jurul orei 21:00 urmărind scop de profit și sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă cu fratele său minor Vascan Stanislav, în privința căruia urmărirea penală a fost încetată, pe motiv că nu a atins vârsta de la care poate fi atras la răspundere penală, prin deteriorarea geamului, au pătruns în farmacia veterinară a S.A. „Farmavet” amplasată pe strada Vasile Mahu 58 din municipiul Orhei, de unde pe ascuns au sustras bani în sumă de 16 674 lei, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Astfel, acțiunile lui Vascan Stanislav au fost încadrate în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal: *„Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apel de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care minorului Vascan Alexandru să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că, inculpatul a recunoscut vina, se căiește, la evidența medicului narcolog nu se află.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul a comis infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a constatat că, Vascan Alexandru a comis infracțiunile prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) și 186 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Referitor la individualizarea pedepsei, instanța de apel a indicat că, prima instanță a ținut cont de caracterul infracțiunilor reflectat în coraport cu modul și împrejurările în care au fost comise infracțiunile, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită și anume relațiile sociale cu privire la inviolabilitatea proprietății victimelor, natura și gravitatea rezultatului produs, motivele și scopul săvârșirii infracțiunii de cupiditate, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și pe parcursului procesului penal, unde atât la faza de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești depunând efort în conștientizarea infracțiunilor comise, formând-u-și o poziție sinceră față de vinovăția pentru săvârșirea unei infracțiuni din domeniul patrimoniului, de lipsa circumstanțelor cauzei care atenuază și care agravează răspunderea penală, precum și circumstanței excepționale pe motiv că infracțiunea este comisă de către un minor, se caracterizează a fi o persoană cu comportament negativ fiind predispus spre încălcarea legilor, anterior judecat, cum rezultă din cazierul judiciar anexat în dosar, precum și din referatul prezentințial de evaluare psihosocială din 07 iulie 2020, în prezenta pretențiilor materiale și morale față de inculpatul minor, precum și de lipsa posibilităților acestuia de îndreptare, în concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui Vascan Alexandru, urmează a fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare.

Instanța de apel a mai indicat că, potrivit materialelor cauzei penale, se atestă că inculpatul Vascan Alexandru a fost anterior condamnat prin Sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 10.03.2021, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în centrele de detenție pentru minori și tineri, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021 a fost casată în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre, prin care i s-a stabilit lui Vascan Alexandru pedeapsă definitivă sub formă de 10 luni închisoare, în centrele de detentei pentru minori și tineri.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a conchis că, în speță este aplicabilă norma de la art.85 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea în privința inculpatului Vascan Alexandru a unei pedepse definitive potrivit regulilor cumulului de sentințe, însă, având în vedere că instanța de apel nu este în drept să agraveze situația inculpatului în propriul apel, or în speță se atestă că apelul a fost declarat de avocatul inculpatului, instanța de apel a relevat că prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, sunt pertinente, însă aplicarea lor ar agrava situația inculpatului Vascan Alexandru în propriul apel, ceea ce este inadmisibil.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute

de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului minor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând argumente similare cu cele indicate în apelul declarat (pct.2 din prezenta decizie).

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cât privește temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că este invocat declarativ, în conținutul recursului nefiind specificat vreun argument în susținerea temeiului invocat.

Mai mult, verificând conținutul deciziei instanței de apel (f.d.139-144, v. II) în coraport cu cererea de apel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a examinat minuțios toate chestiunile esențiale supuse atenției sale, fără a comite în acest sens vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea deciziei atacate.

Cu referire la criticile recurentului, invocate prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, sunt neîntemeiate aceste critici și acestea reprezintă opinia subiectivă a

recurentului față de aceleași circumstanțe apreciate de către instanțele de judecată, or, instanța de apel în decizie (f.d.139-144, v. II), și-a motivat corect soluția de menținere a sentinței primei instanțe, prin care aceasta și-a argumentat detaliat soluția în partea individualizării pedepsei definitive și modului de executare a acesteia, stabilind inculpatului pedeapsa de 5 luni închisoare cu executare.

Astfel, din textul sentinței (f.d.96-97 verso, v. II) primei instanțe și a deciziei (f.d.139-144, v. II) instanței de apel, se reține că instanțele de judecată au luat în considerare circumstanțele invocate supra de recurent, pedeapsa definitivă fiind aplicată cu respectarea cerințelor art.art.70 alin.(3) și 79 Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și au ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art.art.7, 75 Cod penal, de cerințele prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În acest sens, se reține că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, gravitatea infracțiunilor săvârșite (mai puțin grave) comise cu intenție, precum și la personalitatea inculpatului, care deși și-a recunoscut vinovăția, se caracterizează a fi o persoană cu comportament negativ fiind predispus spre încălcarea legilor, cum rezultă din cazierul judiciar anexat în dosar, precum și din referatul presentințial de evaluare psihosocială din 07 iulie 2020, în prezenta pretențiilor materiale și morale față de inculpatul minor, precum și de lipsa posibilităților acestuia de îndreptare, în concluzie, în atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, urmează a fi atins doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare și astfel de pedeapsă doar va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, precum și la restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia lui Vascan Alexandru, cât și a altor persoane.

Colegiul penal statuează că, pentru a se putea constata dacă inculpatul se poate corecta prin stabilirea unei pedepse non privative de libertate, se analizează persoana inculpatului sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată.

În acest sens, Colegiul penal ține să indice că, conform cazierului, inculpatul a mai săvârșit infracțiuni analogice, fapt ce denotă că pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În aceste condiții, instanța de recurs ordinar conchide că stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de

noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezenta erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Bulbuc Boris în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Vascan Alexandru xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie